

i Begyndelsen efter min Anskuelse, det, at tilveiebringe en udmærket Enkeltladet og saa gjøre det muligt til den at knytte et løst Magasin. Man mente dermed virksomst at kunne forhindre Soldaten i at misbruge Magasinet og tillige — naar det rette Dieblit kom — skabe en meget stærk Virkning ved Skydning med Ombytning af Magasinet. Dette Ideal var det, som Alles Mening en Gang grupperedes om, det var det, man troede, skulde være det ene Tilfredsstillende, og det var derpaa Artilleriet grundede hele sin Betragtning og konstruerede sin Model. Nu vil jeg sige, at hvis dette Ideal havde staaet sin Prøve i Virkeligheden og givet de Resultater, man ventede sig af det, er Stillingen saaledes, at jeg intet Dieblit betvivler, at man vilde have valgt det saakaldte „Dansk Forsøgsrepetergevær I“ med nogle Modifikationer af Henhyn til de Mangler, der vare paapegede ved 23de Bataillons Brug, af det. Men det viste sig i Realiteten, at dette ikke var Tilfældet. Det viste sig, at naar Soldaten gik i Jægtning, selv i Fredstid, uden paasat Magasin, og saa det Dieblit kom, hvor Magasinerne skulde bruges, saa var der en Jamlen og Usikkerhed til Stede, som var meget uheldig. Han kunde ikke bekvemt komme til dette Magasin, uden at han stadig maatte gaa om med det i opknappet Taske, og ved de stærke Bevægelser, som Døvelserne medførte, tabte han som Følge deraf tidt Magasinet. Samtidig havde den formidable Virkning, som man havde ventet sig af Skydning med Magasinbytning, vist sig illusorisk, idet Ombytningen tog saa megen Tid, at man ikke opnaaede lynderlig større Resultat med Henhyn til Studantal, selv om Alt ved Ombytningen gik heldig, end man opnaaede ved et Magasin og derpaa følgende Enkeltladning. Det var disse Omstændigheder, der bevirkede, at man efterhaanden vendte Tankerne noget bort fra det løse Magasin, idet man mente som saa, at naar dog kun et Magasin kom til at gjøre sin fulde Virkning, vilde det være forstandigere at knytte dette fast til Geværet. Derved vilde det for det Første blive omhyggeligere opbevaret; thi for Geværer sørges der i Reglen meget godt, og dernæst vilde man undgaa at søre med sig løse Magasiner i Tasterne, som altid saae noget

ublidere Behandling i Kvarteret, eller hvor Folkene ellers ere, saa at de let deformeres og blive gjorte ubrugelige til det Dieblit, hvor man havde Brug for dem. En Simplifikation i Udrustningen vilde ogsaa derved tilveiebringes, og det er denne Ønskelighed, som hyderligere er kommet til Orde ved, at de Fyldbæstter, som man havde tænkt at benytte ved „Forsøgsrepetergevær II“ foresloges at skulle falde bort, efter at det har vist sig ved Døvelserne, at Soldaten lige saa hurtig kan fylde Magasinet med Haanden. Det er altsaa saa godt som udelukkende Spørgsmaalet om faste eller løse Magasiner, som her har gjort Udslaget. Seg ønsker for at imødegaa den Betragtning af Sagen, som let kan komme frem ved at læse Udvalgets Betænkning, at pointere, at hvis dette Spørgsmaal ikke var kommet frem og havde faaet en saa overveieende Betydning, saa vilde efter min Formening utvivlsomt den danske Model være blevet valgt. Jeg synes af den ærede Ordførers Udtalelser at kunne slutte mig til, at Finantsudvalget er entigt med den ærede Minister i at besvare de 2 Spørgsmaal, som man har stillet gennem Lovforslaget, bekræftende nemlig at vi skulle bevæbne vort Fodfolk med et nyt Gevær, og at dette skal være et 8 m/m Gevær og et Repetergevær, og nu er Spørgsmaalet kun, hvorvidt Udvalget og Thinget kunne føle sig tilfredsstillende med dette andet Gevær, og der forekommer det mig, at den ærede Ordfører skildrede de foretagne Forsøg og Nødvendigheden af nye Forsøg paa en noget besynderlig Maade. Han vilde nemlig absolut have det i Hænderne paa Rekrutterne, thi ellers troede han ikke at kunne faae et fornuftigt eller sikkert Resultat ud af det. Men den ærede Ordfører maa vide, at det har været i Hænderne paa Rekrutterne. For det Første har det været i Hænderne paa Rekrutterne i meget lang Tid, ganske vist i meget faa Exemplarer, men desuden er Kommissionen ikke gaaet saa letvindig til Værts at anbefale et Vaaben, uden at det har været i Rekrutternes Haand. De 50 Geværer, som have været udeliveredede til Kommissionen, have i 5 Uger været i Hænderne paa fuldstændig raa Folk, som aldrig før have skudt med et Gevær. Forsøgene ere blevne gennemførte trods det barste Veir, og have de kunnet vise Noget, har det været